

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/169/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415204312
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415204312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31690904, proti žalovanému: P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, v konaní o zaplatenie sumy 208,52 eura (6.282,- Sk) s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 5C/244/2015-84 zo dňa 20. januára 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 396,93 eur (I.) mení tak, že návrh žalobcu v tejto časti zamietla.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponecháva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 396,93 eura, v časti zaplatenia sumy 208,52 eur konanie zastavil, vo zvyšnej časti návrh zamietol. Rozhodnutie o trovách tohto konania si vyhradil na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Dospel k záveru, že z poisťnej zmluvy žalobcovi s poukazom na § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka zostalo zachované právo na zaplatenie poisťného do zániku poistenia, t.j. za obdobie od 03.04.1998 do 03.10.1998, ktoré predstavuje práve žalovanú istinu 208,52 eura (1.047,- Sk x 6 = 6.282,- Sk po prepočte konverzným kurzom). S jej zaplatením sa žalovaný dostal do omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v pôvodne účinnom znení (účinnom ku dňu vzniku omeškania žalovaného) a tak žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške žalobcom uplatnených 17,6 % ročne. Žalovaný v priebehu tohto konania prostredníctvom exekútora nesporne uhradil žalobcovi na úhradu záväzku predstavujúceho predmet tohto konania celkovo sumu 357,75 eura dvoma splátkami (dňa 30.07.2013 vo výške 166,52 eura a dňa 22.10.2013 vo výške 191,23 eura). Nakoľko týmto spôsobom došlo k úhrade nielen celej žalovanej istiny, ohľadne ktorej zobrať žalobca žalobu späť, ale súčasne došlo v čiastke 149,23 eura (357,75 eura mínus 208,52 eura) aj k čiastočnej úhrade dôvodne uplatnených úrokov z omeškania, ktorých výška po ich vyčíslení s ohľadom na dátumy postupnej úhrady žalovanej istiny predstavovala čiastku 546,16 eura, súd žalobe čiastočne vyhovel a priznal žalobcovi voči žalovanému titulom doposiaľ neuhradených úrokov z omeškania sumu 396,93 eura (546,16 eura mínus 149,23 eura). V danom prípade súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu, ktorý by opodstatňoval „nepriзнаť“ žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, a to ani s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vo zvyšnej časti - ohľadne sumy 149,23 eura predstavujúcej časť uplatnených úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd konanie ohľadne celej žalovanej istiny v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby v tejto časti podaním žalobcu z 12.01.2016, postupujúc podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p., zastavil.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Namietal, že súd mal priznať úroky z omeškania iba do 30.7.2013 tak, ako to žiadal žalobca v podaní zo dňa 12.1.2016. Okresný súd teda priznal žalobcovi viac ako sám žiadal. Výpočet úrokov je nejasný a nezrozumiteľný. Nedá sa zistiť, akým postupom súd určil sumu 546,16 eur. V týchto častiach je rozhodnutie nepreskúmateľné. Nie je správny záver okresného súdu, že nespochybnil tvrdenie žalobcu, že exekútor mu z jeho zaplatenej sumy 459,75 eur poukázal iba 357,75 eur. Pokiaľ si exekútor zrazil trovy, na tieto nemal nárok, pretože exekúcia bola v konečnom dôsledku zastavená. Súd mal vchádzať z toho, že žalobcovi zaplatil prostredníctvom exekútora 459,75 eur, a nie len 357,75 eur. Súd sa nedostatočne vysporiadal i s jeho argumentmi, na základe ktorých považoval úrok z omeškania za tak dlhú dobu za rozporný s dobrými mravmi. Pokiaľ by mu bol platobný rozkaz doručený už v roku 1998, resp. 1999 určite by bol uhradil dlžné poistné, a tým by nedošlo k absurdnému nárastu úrokov z omeškania. Žiadal rozsudok zmeniť a návrh žalobcu zamietnuť alebo zrušiť rozhodnutie a vec vrátiť na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý sa plne stotožnil s rozsudkom okresného súdu, ako aj s jeho odôvodnením.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil. Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponecháva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia v tomto smere sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia.

Na rozdiel od záveru prvostupňového súdu dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade by vyhoviecie návrhu žalobcu bolo v rozpore s ust. § 3 ods. 1 O.z., a preto ako je vyššie uvedené rozsudok zmenil a návrh v napadnutej časti zamietol.

V prejednávanej veci totiž nie je možné nechať bez povšimnutia skutočnosť, že žalovaný neprevzal platobný rozkaz určený do vlastných rúk, v dôsledku čoho došlo aj k neprimeranému nárastu úrokov z omeškania, a preto by priznanie týchto úrokov bolo voči jeho osobe neprimerane prísne, najmä v situácii, keď napokon dlžné poistné uhradil. Pre posúdenie veci totiž nie je rozhodujúce, kto konkrétne túto situáciu zavinil (nevyžaduje sa zavinenie žalobcu). V konaní napokon ani nebolo preukázané, že by neuhradením poistného vznikla na strane žalobcu neprimeraná ujma (jedná sa o právnickú osobu, ktorej táto situácia nemohla spôsobiť existenčné problémy), a preto tak ako je už vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie s poukazom na ust. § 3 ods. 1 O.z. zmenil tak, že návrh zamietol.

V ostatných častiach (výrok II., III.) odvolaním nenapadnutých ostáva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

O trovách konania rozhodne súd prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.